

Б Е Л Е Ж К И

¹ Братята Васил, Тодор и Димитър Стоянови - синове на Тодор Стоянов Кехайов (брат на Димитър Стоянов Кехайов), падат се първи братовчеди на В. Д. Стоянов. Търговци на доби-тък (джелепи) и на вълнени платове с фирма в Тулча (А. Нягулова. Родовата памет..., с. 160). Тяхната сестра (първа братовчедка на В. Д. Стоянов) - Ганка Т. Стоянова (1834-1904), сключва брак с Вълчо (Велчо) Ат. Велев (1833-1915) - търговец-абаджия в Тулча и Черна вода. Имат трима сина: Атанас, Христо и Димитър Велчеви (Д. Константинов. Жеравна..., 382-387; А. Нягулова. Родовата памет..., с. 63).

² Георги Д. Карловски (Казака, Казаков) (ок. 1805-1883) - родом от Карлово. Преселник в Бесарабия (в Южна Русия, след 1856 г. в Румъния) с австрийско поданство. Търговец в Тулча (1853-69) и в Галац (до 1850 и след 1870). Член на българската община и училищен настоятел в Галац. Участва във Втория браилски бунт (1842), поддържа връзки с дейци на българската национално-революционна емиграция в Румъния (Георги С. Раковски, Васил Левски, Любен Каравелов, Христо Ботев и др.), взема участие и в Общото събрание на БРЦК (1872). Един от настоятелите на БКД в Галац. За него вж. В. Тонев. Георги Димитров Карловски. - В: Българско Възраждане. Идеи. Личности. Събития. Т. I. С., 1995, 204-220.

³ Христо Д. Караминков (ок. 1825/32-1888) - родом от Калофер. Търговец в Цариград от 1849 г. Член на българската църковно-национална община в османската столица (1849-78). Един от основателите на българското читалище в Цариград (1866). Поддържа връзката между Цариградското читалище и БКД в Браила (Документи за историята на БКД. Т. I, 144-145, № 108). След Освобождението (1878) се установява в Пловдив, където заема различни административни постове (БВИ, с. 317).

⁴ Армаганът всъщност са 15 златни турски лири (1650-1800 гроша), които В. Д. Стоянов изпраща на своите родители. За това свидетелства неговото писмо до Хр. Караминков (Браила, 13 март 1869). - НБКМ-БИА, ф. 245, а.е. 42, л. 1-2, което гласи:

Почитаемий Господине!

Христо Д. Караминков в Цариград

Според препоръчванието на г[осподин] Н[иколай] Ценова, имам чест да Ви помоля, да сторите добро и да препратите, колко[то може] по-скоро, мои 15 словом петнадесет лири тур-ски чрез свой некой приятел в Сливен до родителите ми в Жеравна; още Ви умолявам и приключенното ми заедно да испроводите до родителите ми в Жеравна, от които ще чакам отговор пак чрез Ваша милост да го приемне тука от г[осподин] Н[иколай] Ценова, за което ще ви остана твърде задължен.

Приимнете уверение на моето към Вас усердно почитание; поздравлявам Ви учтиво, така и Вашата любезна супруга г[оспожа] Елисавета, с която имам чест да се познавам вече отколе още от Прага, и на която ако ми бъде позволено, желая да ѝ пиша.